

*“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий*

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Март - април 2023 г. ПАРИЖ

Нека и ние с децата да грабнем клонки, нека и нас вдъхнови Дух Светий, та и ние да приветстваме Госта с внушената от Бога песен: благословен е Идецията в име Господне - осанна във висините! Когато децата тържествуваха, когато учениците се радваха - закоравялата завист против славата на Господа се възбуди, градът изпадна в смут и почна да пита: кой е Този? като че ли не са видели Благодетеля, прославен с безчислени божествени чудеса! Тъмнината обаче не била в сила да покрие

блестящата в нея незалязваща светлина.

Св. Йоан Златоуст

РЕШАВАЩИТЕ ДНИ

Протопрезвитер Александър Шмеман

Възкачване към духовния Йерусалим...

Досега в неделните беседи говорих за Великия пост, за периода на духовно обновление, в който се намираме сега, както и всяка пролет. И аз представях Великия пост като време на лични духовни усилия – усилия да очистим душите си, да принесем покаяние, т.е. да се подложим на съда на съвестта, на съда на Божествената правда. Но Великият пост не е само време на личен духовен подвиг, независимо колко голям би бил този подвиг. Той също е и времето на нашето общо приближаване към Страстната седмица и Пасха – към дните на припомняне, преживяване и съзерцаване на тези абсолютно единствени, с нищо несравними събития, които обосновават и определят цялата ни вяра.

Наистина, няма да преувеличим, ако кажем, че за християнството тъй или иначе всичко се свързва с онова, което се случва в края на земното служение на Господ Иисус Христос, всичко се свързва с онази трагедия, казано по човешки, с която завършва Христовото служение. Християните вярваме и разбира се, в това е цялата радост на християнската вяра, че тази трагедия завършва с победа: Христос възкръсва от мъртвите, нетленният живот засиява от гроба в онова утро на първия ден на новото

творение. Обаче самата християнска вяра, самата Църква ни забраняват в радостта на победата да забравяме предшествашите ѝ страшна нощ и страшен мрак – да забравяме предателството, мъката, самотата, подигравките на тълпата и върха на тази трагедия – приковаването на Кръста и изтръгналия се тогава вопъл: „Боже Мой, Боже Мой! Защо си Ме оставил?” (Мат. 27:46).

Ако ние, християните, вярваме в Пасха като в победата на Възкресението, то защо не ни е позволено да влезем в тази пасхална радост, без преди това да сме се потопили в тъмнината и скръбта на Страстната седмица, без да сме извървели ден след ден, час след час кръстния път, по който е минал и който всяка година Христос извървява отново – път от предателството на ученика и самотата в Гетсиманската градина, през страданията на Кръста, до слизането в смъртния мрак?! Но нали и древната Църква нарича Пасха не само деня на светлото Христово Възкресение, а съвкупността от трите най-важни дни: петък – деня на разпятието, съботата – деня на смъртния покой и накрая неделята – деня на Възкресението от мъртвите. И ако нашата вяра наистина е християнска, то тя не отделя Кръста от Пасха, смъртта от Възкресението, поражението от победата, скръбта от радостта.

Пасхалната радост просиява за нас през Кръста и именно Кръстът остава главен и единствен символ, знак, знамение на християнството. И ето – Великият пост – това е нашето възлизане, нашето приготвяне за дните на Кръста, смъртта и Възкресението. „Ето, възлизаме за Йерусалим, – казва Христос на Своите ученици, – и Син Човечески ще бъде предаден на първосвещениците и книжниците, и ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне” (ср. Мат. 20:18-19).

„Възлизаме за Йерусалим ...” Именно сега, в тези великопостни дни Църквата ни призовава да започнем това духовно възкачване. Ето в третата неделя на Великия пост тържествено се изнася Кръста и се полага за поклонение в средата на храма. Ето – показано ни е Кого следваме, къде възлизаме и свидетели на какво трябва да станем. И първото ни духовно усилие в тази подготовка трябва да бъде въпросът: защо, защо са били неизбежни това страдание, тази трагедия, този мрак? Та нали четем в Евангелието, че в началото на служението и проповедта на Христос след Него вървят множества, които Го притискат. Когато враговете на Христос изпращат своите слуги да го уловят на дума, те се връщат и казват: „...никога човек не е говорил тъй, както Тоя Човек” (Йоан. 7:46).

„Ето, цял свят тръгна подире Му” (Ин. 12:19) – с ужас и съкрушение възкликват управниците, ненавиждащи Христа. И ако първите глави от Евангелието ни разказват за нещо, то е точно за успеха на Христос.

Но как се обяснява този успех? В Евангелието ясно личи отговорът – с изцеленията, с незабавната помощ, която получават от Христос тълпящите се около Него хора. Те толкова неотстъпчиво следват Господа, че не се посвенияват да разпокрият покрива на къщата, където е Той, за да спуснат оттам при Него разслабления. С други думи, този успех е породен от това, което човек вечно очаква от Бога и от религията – от отговора на незамлъкващия никога на земята вопъл: „Помогни! Изцели!” Затова е бил успехът, затова Го е следвала тълпата.

Но ето Христос започва да говори за нещо различно – за тесния път към Царството Божие, за скърбите и усилията, които са неизбежни на този път, за страданието и смъртта ... И ние едва ли не виждаме как тълпата започва да оредява, как постепенно около Христос възниква онази празнота, която ще завърши с пълна изоставеност и със страшните думи от Евангелието: „Тогава всички ... Го оставиха и се разбягаха” (Мат. 26:56).

Но не означава ли това, че Господ не търси земен успех, нито хора, които вярват в Него само и доколкото Той ги изцелява и им помага; не означава ли, че Господ търси нещо друго? Христос идва заради трагедията, която избира доброволно, когато казва на учениците „Ето, възлизаме за Йерусалим”, и когато ги призовава, а заедно с тях призовава и всички нас да Го последваме. Не, тази трагедия не е неизбежна, но Христос свободно и съзнателно я избира, защото иска пряка среща, решаващ двубой със злото и смъртта. „Затова и дойдох в света за тоя час” (ср. Йоан. 12:27) – казва Той. И затова този час остава завинаги в сърцето на нашата вяра. И затова всяка година ние трябва да възхождаме в духовния Йерусалим и там отново и отново да откриваме вечния смисъл на този час. |

(Тази проповед е част от поредица беседи на отец Александър Шмеман, съхранени от архивите на „Радио Свобода”). Превод: Евгения Николчева

Източник: <https://www.pravoslavie.bg/%D0%91%D0%B5%D1%81%D0%B5%D0%B4%D0%B0%D1%80%D0%B5%D1%88%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D1%89%D0%B8%D1%82%D0%B5-%D0%B4%D0%BD%D0%B8/>

МАСЛОСВЕТ

Светото тайнство елеосвещаване (маслосвет) ще бъде отслужено в нашия храм на 2 април 2023 г. (Неделя на преп. Мария Египетска) след св. Василиева литургия. Нека поверим на Лекаря на лекарите нашите душевни и телесни недъзи и измолим Неговата милост.

ГОДИШНО ОТЧЕТНО СЪБРАНИЕ

Годишното събрание на енорията ни ще се състои на 23 април 2023 г., Томина неделя, след св. Литургия. На него ще направим преглед на дейността на общината и на бюджета, ще обсъдим въпроси и предложения. Присъствието на активните членове е необходимо, за да се отчетем пред френските власти като култова асоциация.

ТРАДИЦИОННИЯТ ПИКНИК ЗА 24 МАЙ

След три години принудително прекъсване на традиционния пикник за Деня на светите братя Методий и Кирил и българската писменост и култура, на 21 май т.г. ще имаме радостта да се съберем отново на познатото място в Моренвиле. Църковната ни община, която е основател и дългогодишен поддръжник на тази традиция, подготвя събитието с обичайната програма: молебен, извършено от Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний, представяне на българските училища в Париж, артистични изпълнения, томбола и почерпка с български кулинарни специалитети. Подробности ще публикуваме в следващия брой и на сайта на общината.

ПРОГРАМА НА БОГОСЛУЖЕНИЯТА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч.

Св. Литургия започва от 10:30 ч.

Възможност за изповед: преди литургията

Април 2023

- 02.04. – 5 Неделя на Вел. пост: на преп. Мария Египетска. Василиева литургия. Маслосвет.
- 05.04. – Сряда – 19,00 ч. – Преждеосвещена света литургия.
- 09.04. – 6 Неделя на Великия пост – Връбница – Цветница. Златоустова литургия. Катехизис за деца на тема: «Вход Господен в Йерусалим».
- 13.04. – Велики четвъртък. 10,00 ч. – Вечерня, 10,30 ч. – Василиева Литургия. 19,00 ч. – Последование на 12-те евангелия.
- 14.04. – Велики петък. 19,00 ч. – Вечерня с изнасяне на св. Плащеница. Опело Христово.
- 15.04. – Велика събота – Възкресение Христово. 17,00 ч. – Великденска детска работилничка за боядисване на яйца. 19,00 ч. – Пасхална утрения и св. Литургия.
- 16.04. – Неделя – Възкресение Христово – Пасха. 11,00 ч. – Празнична пасхална вечерня с четене на светото Евангелие на различни езици.
- 23.04. – 2 Неделя след Пасха – Томина. След службата - годишно отчетно събрание.
- 30.04. – 3 Неделя след Пасха на св. Мироносици. Катехизис за юноши: Апостолите. Детско певческо ателие.

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Pte de la Chapelle) Контакти:
 Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеоргиев: тел.- 06
 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Интернет стр: <http://www.paroissebg.fr>;
 Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare